

[Arbejdsministeren.]

gennem overenskomstparternes aftalefrihed er meget betydningsfuldt og bør bevares. Jeg beklagede, at det var blevet nødvendigt at fravige dette almindelige princip i den foreliggende situation. Den arbejdsstandsning, som vi i dag drøfter ved lovforslagets tredje behandling, rammer imidlertid et ekstraordinært sårbart punkt i vor samfundsøkonomi, hvor de videregående virkninger af arbejdsstandsningen er overordentlige.

Regeringen har derfor fundet, at det er dens pligt som varetager af de almene interesser — det er jo en demokratisk forpligtelse for regeringen — at bringe arbejdsstandsningen til ophør, således som det på netop dette område er sket ved tidligere lejligheder. Det sker ved en neutral afgørelse, ved at lade uvildige personer træffe afgørelse om de uoverensstemmelser, der er parterne imellem.

Det er jo en midlertidig afgørelse, der her er tale om. Parterne mødes inden længe ved næste korsvej. Det er regeringens håb, at det bl. a. ved tilvejebringelse af forhandlingsregler mellem parterne, som netop regeringen nu har lovet at bistå med, at få tilvejebragt, vil lettes for parterne fremover at træffe mindelige overenskomster.

Erling Dinesen: Ja, jeg vil gerne først gøre et par bemærkninger til hr. Asger Jensen. Jeg synes ellers, jeg havde skåret det ud i pap, forskellen mellem denne situation og den tidligere situation, men det er åbenbart ikke trængt ind, hvad årsagen hertil så kan være.

Hr. Asger Jensen sagde, at eksporten er stoppet, det ved vi. Det er jo ikke rigtigt. Det, vi ved, det, der er en kendsgerning, er, at i overensstemmelse med regeringens ønsker har både styrmænd og telegrafister friholdt eksporten. Det, der foreligger, er en trussel om, at rederne vil stoppe den. Den trussel er jo ikke bragt til udførelse endnu, men den har altså medført, at regeringen nu fastholder, at man vil køre dette lovforslag igennem.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) sagde: det er første gang i 18 år, at socialdemokratiet ikke vil være med. Det er jo rigtigt — som jeg tidligere har understreget — at der i mange situationer er grebet ind, hvor

samfundsvigtige interesser var truet, hvor der har været varslet strejke for et område, som var af livsvigtig betydning. Her er der tale om, at der først var varslet også for samfundsvigtige områder, men at man har dispenseret for disse vigtige områder. Og så fik vi dette standardargument, som regeringspartierne anvender ved enhver lejlighed: at den gamle regering ikke efterlod økonomiske ressourcer, så at vi kan tage en langvarig konflikt. Jeg tror ikke, man skal anvende dette argument. Det var tværtimod en god arv, man overtog fra den gamle regering. Der var noget at leve op til, og havde man fulgt den politik i december, som den gamle regering lagde frem, så tror jeg, man havde været bedre stillet økonomisk i dag, end man nu er.

Jeg vil gerne sige, at jeg skal ikke deltage i konkurrencen mellem SF og VS om fremkaldelse af demonstrationer. Det er fremloft at demonstrere, og det er forståeligt, at der både demonstreres og protesteres i forbindelse med denne sag. Men det er i folketinget, sagerne afgøres, og jeg tror på, at lønmodtagerne selv finder ud af, hvor de hører hjemme politisk. Jeg tror ikke, det er så nødvendigt, at vi kommer med pegepind her fra denne talerstol.

Må jeg så sige til fru Hanne Reintoft, at jeg synes, det er temmelig stærkt, når hun siger: vi stemte imod en sådan lovgivning i december, og vi gør det også i dag. Hvad var det, der skete i december? Det var, at VSerne stemte sammen med de borgerlige partier imod en indkomstpøolitik, som var godkendt af lønmodtagerorganisationerne, allierede sig med de borgerlige partier, som i dag foretager et indgreb efter vor opfattelse vendt mod lønmodtagerne.

Jeg kan ikke være enig med arbejdsministeren i, at konflikten rammer et sårbart punkt i vor økonomi. Det er for det første ikke fastslået endnu; det er alene truslen om det, som har bevirket, at regeringen er kommet frem med ambulancen, som jeg tidligere har nævnt det, og derfor er der ikke tale om nogen neutral afgørelse. Jeg kan ikke komme til andet resultat, og jeg tror, at enhver, der har fulgt udviklingen i denne sag, vil være enig i, at regeringen ensidigt har varetaget skibsredernes interesser, og at de påstande, som på ny fremføres